

Dit is een reeks artikelen waarin Evert Jan Poorterman ons meeneemt op een fascinerende ontdekkingsreis.

Over de komst van een ster en vooral zijn bewoners die al sinds 445.000 jaren álles, maar dan ook écht alles op onze planeet bepalen.

Op 21 december vorig jaar stuurde ik het vorige bericht (dat vorige week pas verscheen) naar de redactie van Niburu. Kwam niet aan en mijn boodschap aan jullie lezers ook niet. Bij deze dan; Ik wens jullie allen een goed en gezond nieuw jaar toe! De kerstwens is achterhaald en kunnen we vergeten. Waarom kwam mijn bericht niet aan?! Dat weten we nog niet... ik dacht in eerste instantie aan Windows 7.0 want Microsoft is gestopt met de ondersteuning van dit programma en zes zeven

weken terug kreeg ik steeds vaker melding van beschadigingen aan het systeem, maar dat zijn volgens mij kletspraatjes om mij nieuwe beveiligingsprogramma's aan te smeren. Later die 21e december bekwam me het idee dat mijn eigen 'gidsen' voorkwamen het bericht door te zenden...

en ik dacht aan de 'anunnaki' en zelfs geheime diensten die me dwarsboomden... en zelfs aan 'demonen op de lijn'! Ik ben jarenlang afgeluisterd (ongeveer van 1999/2000 tot 2007/2008) en toen ik in 2007 van internet verdween, was dat volgens mij over. In een heftige nacht met hels onweer en ongelooflijke donderslagen ging hier het licht uit. Ik vervloekte mijn gidsen - de sukkels, de goden - de kneuzen en ik kroop tegen de muren op omdat ik niet meer kon internetten. Later bleek dat het mijn gidsen/anunnaki waren die mij van internet haalden om... omdat dat voorjaar in Kotten, bij Winterswijk, een oude kazerne opnieuw bemand zou worden. Voorheen luisterden experts daar de DDR, Polen, Tsjechië en Rusland af...

Wie denk je wel dat je bent Poorterman?!

Dat was over toen de 'Koude Oorlog' over was... nu zouden zij het Echelon-Monster dienen; alle telefoon-, telefax-, telecom-, radio- en SMS-verkeer aftasten op steekwoorden en de subversieve rechtse complotdenkers rubriceren en opbergen in dossiers (of erger; in cellen van gevangenen en gekkenhuizen). Door mij tijdig van internet te halen, ben ik niet in een dossier terecht gekomen. Pas in 2010, drie jaren later keerde ik weer terug op internet. 'welkom terug in de wereld', e-mailde een vriend, terwijl ik het juist ervoer als een gevangenis. Ik was tenslotte drie jaren helemaal vrij geweest van het systeem. Omdat de redactie van Niburu kennelijk niets van me scheen te ontvangen, dacht ik meteen aan 'demonen op de lijn'.

Ik woon op een zogenaamde Marialijn; sterke positieve aardstraal/waterader/leylijn (leewotter zeggen de Groningers). Loopt dwars door mijn huis, Bezoek gaat ook altijd op de lijn zitten (links op de bank). Waarom denk ik aan demonen?! Omdat mijn geheel opgeladen Siemens Gigaset-telefoon soms (veel te vaak) in één seconde helemaal leeg is. Als ik wil bellen of als ik gebeld wordt. Kraken, knisperen en knerpen en dan alles op zwart; helemaal leeg. Duurt uren, veel gedoe, veel gehannes en onbegrip en boosheid, soms aan beide kanten van de lijn. Vaak dagen gewoon onbereikbaar. Zie ook geen meldingen van ingesproken teksten; dat komt pas later weer op gang en zo mis ik menig telefoontje, verlies ik contact en/of beluister ik de ingekomen berichten veel en veel later.

Een ander toestel misschien?

'Koop dan een nieuw toestel klungel', hoor ik wel eens zeggen en dan zucht ik... Dan moet ik dat hele demonenverhaal, de af luisteringen en geheime diensten uitleggen. 'Ja duh alsof jij zo belangrijk bent', zei Suzanne enkele maanden terug nog tegen me. Nou niet voor haar kennelijk maar voor bepaalde figuren onder de grond of het maaiveld kennelijk wel. Ik heb al jaren het gevoel dat 'ze' precies weten waar ik ben, waar ik heen ga en verblijf. Tweemaal (of veel vaker) ben ik 'bekeken' en maakten driehoekige vliegtoestellen contact met mij. Daardoor weet ik dat ze altijd weten waar ik ben... en ik weet dat zij weten dat ik dat weet! Tijdens een sollicitatiegesprek boog ik me naar voren, nam mijn bril af en zei met grote overtuiging; 'Ik ben weliswaar langzaam, mààr onnauwkeurig'.

Waarop de heer Fred van Slooten van Handelsmaatschappij Reesink NV zei; 'Dan bent u precies de man die we zoeken'. En ik werd meteen aangenomen als werktekenaar, ontwerper en illustrator op het reclamebureau van het bedrijf. Ik zou werken voor Reesink Technische Handel. Dat zegt jullie niks, maar 'Hendrik-Jan-de-Tuinman' wel! Een andere keer, reeds ingelijfd bij het machtige Reesink, nam ik nogmaals mijn bril af en keek de groep aan... en zei;

‘Ik ben een hele grote op mijn gebied’. Geen reactie maar instemmend zwijgen hahaha!. Jaren later op 23 september 2006 was ik in het Antropia Cultuur- en Congrescentrum, bij NS-station Driebergen-Zeist, VIP en gast op uitnodiging van Janosh en werd er driemaal tegen mij gezegd; ‘U bent een koning’. ‘Dat weet ik maar mijn onderdanen kennelijk nog niet!’

Daar heb je der weer zo een...

In 1970 bezocht ik met mijn neef Johan Amsteldam (deden we daarna wel vaker - op jacht naar interessante LP's en singles en EP's); muziekwinkel Concerto, Utrechtsestraat... en ik voelde me niet lekker. Mijn maag draaide en ik werd misselijk en zei tegen mijn neef, terwijl ik de platenbakken stevig vastgreep; ‘Ik ga flauwvallen’ en ik zakte ineem. Ik hoorde een vrouwenstem nog zeggen; ‘Daar heb je der weer zo een’... En het werd duister. Kort erop sloeg ik mijn ogen open en zag boven mij wel zes zeven hoofden op mij neerkijken. ‘Gaat het weer een beetje’, zei Monique des Bouvrie en ik knikte van jaaa... Ik kreeg achter in de winkel een glas water en we konden weer verder. Ik viel in die tijd wel vaker zomaar flauw. Groeistuipen? Ondervoeding? Genetisch bepaald?!

Wellicht wel; had mijn moeder ook tijdens haar overgang van meisje naar vrouw. Der is wat met mij; ze hebben me niet voor niets ‘overgeslagen en mijn Atlas-nekwervel recht laten zitten’... en wat dat is weet ik niet, maar het heeft iets ‘uitverkorens’, al heeft mijn broer der alles aan gedaan om me het leven zuur te maken en alles te doen mislukken (zie de vorige aflevering). Toch is er iets onbestemds, iets dat groter is dan ik zelf... en ik voel me ook wel beschermd. Het werd me gaandeweg duidelijk dat ik geen doorsnee ben, hoewel ik niets liever zou zijn. Gewoon grijs en onopvallend, maar dat lukt me niet zo goed. Ik sta onder bescherming van Toth. Dat is een ‘anunnaki’ volgens mij en de tweede zoon van Ptah in Egypte. We kennen die Toth als een godheid, die...

God van leven en dood: Rad van Fort... euh Wedergeboorte

‘over leven en dood’ gaat. Volgens mij is het Egyptische ‘Dodenboek’ ook kennis van hem! Als een even groot genie als zijn vader Enki. Want Toth is ook Ningishzidda in het Midden-Oosten, Kukulcan god van de Maya's (Gevederde Slang), Viracocha (oppergod bij de Inca's) en Quetzalcoatl (Slangengod van de Azteken)... en Toth is natuurlijk ‘toot’ en ‘dood’. Toth kon de doden weer tot leven wekken... en hij zou een blanke god zijn met een baard. Net als zijn vader SinterKlaas; klein kaal, met mombakkes en schnurrbart. Hij is even kundig als zijn vader was en een groot wetenschapper en geneticus. Mogelijk werkt hij samen met Isis/Ishtar/Inanna aan het

'breeding-programma' om Hybriden te formeren uit 'anunnaki-DNA' en menselijk DNA.

Toth is de god van de 'schrijfkunst', de 'alchemie', de 'magie', de kalender en de meesterarchitect en bouwer van het piramide-complex op het Gizeh-plateau (Grote Piramide heeft een hellingsvlak van 51,5/52 graden) en van de kalender Stonehenge (hangende stenen) of is het Stonehedge?! (staande stenen) en uiteraard van het kaartspel met 52 kaarten, de bedenker van de 52 weken in een jaar, van Tellurium (atoomgetal 52) en hij is ook de Griekse Hermes... en Hermes Trismegistes, de wijze filosoof, priester en koning. Toth is een gesloten wijze (hermetisme/hermetica) en daarom weten weinigen hoe groot zijn invloed is op deze planeet en zijn inspanningen voor de mensheid. Ik zag hem eens overvliegen; ik kreeg in Zutphen een 'Vortexbehandeling' door Patrick (ben achternaam even kwijt) en...

Het Tibetaanse Dodenboek

tijdens de roes zag ik de Kerstman over vliegen in zijn Arreslee, voortgetrokken door de zeven Rendieren. Hij keek van boven naar beneden. Naar mij en draaide zich van mij af. Met zijn armen over elkaar liet hij zijn misnoegen zien. Hij voelde zich niet op waarde geschat; de mensheid kende hem amper, kenden zijn inspanningen en invloed niet. Dat zat hem niet lekker kan ik zeggen. Ik voelde zijn boosheid en afkeer. Tja het valt ook niet mee om uit je Vaders schaduw te komen... Voor mij is hij een Hele Grote en ik dank hem voor zijn steun en bescherming! Toth is de Kerstman, zijn Vader was SinterKlaasVaak en we kennen Toth ook als Asclepius, de grondlegger van de moderne geneeskunst en medicijnen. Hieronder uit BRIEF 478 (van 11 december 2006) een mooie aanvulling...

'Gisterenavond ben ik naar het Kerkje in Brummen geweest om de film 'The Tibetan Book of the Dead' (deel 1 en 2) te gaan zien. Het is een co-productie van Japanse, Franse en Canadese filmmakers. De commentaarstem is van de bekende schrijver en zanger Leonard Cohen, die met zijn donkerbruine stem de beelden aaneenpraat en voor de nodige rust zorgt in het verhaal. In Tibet noemt men dit dodenboek de 'Bardo Thötröl' en dat ziet er erg 'buitenlands' uit nietwaar... maar het is natuurlijk gewoon Diets. Thötröl wordt in alledaags Nederlands Totrol ofwel 'doodrol', wat slaat op het boek maar dan in rolvorm. Het Tibetaanse dodenboek noemt men Thodol, Thotrol en ook Thötröl. Het was voorheen een doodrol, maar tegenwoordig bedienen de Boeddhistische monniken zich van...

Uiteraard gewoon Diets!

papierstroken waarop de teksten staan. Bardo: Het woord Bardo betekent zoiets als overgang. In oertaal wordt het BA.AR.DU = 'balans-rood/bloed-gaan'. Dat kun je vertalen als evenwicht tussen leven (rood) en dood (gaan). Ga je die overgang maken dan wordt het UD.RA.AB en dat betekent; 'uitdraven-stralen-aanbeden'. Hier zien we dat uitdraven te vergelijken is met het gedrag van een veulen in de wei... we gaan uiteindelijk op het stralende licht af, dat we aanbidden (omdat het het HeelAl is, de bron waaruit alles voortkomt, net als de overgegangene ziel zelf).

bar do (Tibetaans, in het Sanskriet: antarabhāva, sambbavesi, wat letterlijk 'tussen twee' betekent) is een term uit het Tibetaans boeddhisme. Om de betekenis te omschrijven worden in Nederlandse vertalingen verschillende begrippen gebruikt: overgangstoestand, overgangsstadium, tussenstaat of tussentoestand. In het westen denkt men meestal dat met Bardo alleen de drie overgangstoestanden bedoeld worden, waar iemand doorheen moet gaan tussen zijn sterven en zijn wedergeboorte en die gedetailleerd beschreven worden in het Tibetaans Dodenboek; (Tibetaans: Bardo Thodöl).

Het Tibetaans boeddhisme kent echter zes Bardo's:

- 1 de Tussenstaat van het Leven: Kye Ne-Bardo
- 2 de Tussenstaat van de Droomtoestand: Milam-Bardo
- 3 de Tussenstaat van de Meditatie: Samten-Bardo
- 4 de Tussenstaat van het Stervensproces: Chikai-Bardo
- 5 de toestand na de dood. De Tussenstaat van de Werkelijkheid: Chonyi-Bardo

6 de Tussenstaat van het zoeken naar de wedergeboorte in Samsara: Sipai-Bardo

Boekenrollen zijn nog steeds te vinden zijn in vrijwel alle kloosters in India, Tibet, Buthan en Nepal. Die boekrollen had je in het oude Egypte ook! In Egypte kenden we ook de godheid Thot. Hij was belast met... dood en leven. Thot en Thöt heeft dus alles te maken met de dood en met overgaan naar een andere sfeer of dimensie. Thot/dood en ook het oud-Egyptische duat zijn hetzelfde. Dan ga je naar de duat. DU.AT is 'gaan-oud' en als je oud gaat worden, sterf je en ga je dood/thot. Duat (death - Engels) betekent ook 'verheffen-uitdraven'. Je ziel verheft zich en draaft uit... je betreed andere sferen en dimensies.

Als een uitdravende (zoals een veulen in de wei) zoekt de ziel zichzelf en herkenbare contouren van wat het eens kende... als een stuiterbal schiet de ziel het oneindige in totdat het tot rust komt. Thot, zoon van Ptah, (her)kennen we ook als de godheid Anubis, de god van de onderwereld of duat en de naam Anubis wordt in oertaal AN.UB.IS ofwel 'hemel-basis-is', ofwel de Hemel, de astroïdengordel maar meer eigenlijk de grote RA die daar eens in de 3.600 jaren vertoefd is de basis van alles van wat wij kennen. Als PlanetX of GUD zoals ik hem noem in de Hemel is, wordt hij Nibiru genoemd. Hij heet geen Nibiru maar staat Nibiru.

Dat wil zeggen dat hij 'opkomt temidden van de chaos', temidden van de stenen en het gruis van de asteroïdengordel. Hij is dan de basis van alles. De basis van ons bestaan, zonder hem bestond onze planeet niet in de huidige vorm. Zonder hem en de Kosmische botsing met Tiamat (4,1 miljard jaren geleden) zou evolutie op de beide planeten niet op deze wijze zijn aangevangen en waren de 'anunnaki' niet naar hier gekomen. Dan was ook de mens niet geschapen en was ook ons zonnestelsel niet zo gevormd zoals het nu is... Hij was en is de basis van ons bestaan. Of we nu willen of niet. Hij is de hemelse Koning, hij is de vader, de Hemelse rechter.

De Ziel verlaat het lichaam zoals een chauffeur de auto verlaat. De sleutel zit nog in het contactslot, de sleutelhanger bungelt nog, maar de stuurman is opgestapt! Kijk op: www.eso-arden.com

Misschien is daar de tweedelige film nog te vinden: 'The Tibetan Book of Dead, Part I and Part II'... of

Hieronder de ontbrekende afbeelding van de vorige week. Misschien lukt het ditmaal wel! - Mijn LionCar speelgoedautootje (DKW 3.6) viel in het diepe en donkere gedeelte van onze poepdoos thuis. Een jaar later werd de zinkput geleegd en kwam die weer tevoorschijn als een klein kaal karkas; alle lak was verdwenen en de rubber bandjes totaal weggevreten!